

Thailand vakantie 19 december 2003 tot 10 januari 2004

Dag 1 en 2, vrijdag en zaterdag 19 en 20 december 2003

De dag van vertrek is eindelijk aangebroken.

Gisteravond laat zijn we toch maar begonnen met inpakken en dat hebben we vanmorgen afgemaakt.

Met het nodige duw en trekwerk ging alles precies in twee tassen.

Zelfs de grote rugzak die we in gaan zetten tijdens de trekking. (Duco's ontberingtocht)

's-Morgens kwam Delinah samen met Mike nog even gedag zeggen en om 14.00 uur kwam Ilja ons halen.

Nadat we Thea en Aad hadden opgehaald waren we om 15.00 uur op Schiphol. Veel te vroeg natuurlijk maar nu hadden we tijd genoeg om alle tassen te laten sealen (€ 6 per stuk).

Omdat Sawadee met het E-ticket systeem werkt konden we gelijk inchecken.

Daarna toch nog drie kwartier moeten wachten op de Sawadee man/vrouw om ons te melden.

Dit bleek onze reisleader te zijn Chris.

De overige leden van het gezelschap druppelden ook binnen. En na door de douane gegaan te zijn en een kopje koffie met een broodje genuttigd te hebben (€ 12) zijn we op tijd vertrokken.

In Frankfurt kregen we van Chris de eerste uitleg over wat ons in Bangkok te wachten stond en de verschillende excursies waar we ons voor in konden schrijven.

Bij het inchecken werden we onaangenaam verrast met een vertraging van bijna 2 uur.

I.p.v. 22.00 uur zou het 23.35 uur worden. Dan maar wat gaan drinken.

Om 22.30 uur hoorde Thea ineens dat we ons met spoed naar het vliegtuig moesten gaan.

De eerdere oproepen had niemand gehoord. En de borden met de vertrektijden die wij nauwkeurig in de gaten hadden gehouden waren niet aangepast. Iedereen zat verder al in het vliegtuig. Dus nu gingen we om 23.00 uur de lucht in.

Na de warme maaltijd ging het licht uit maar van slapen kwam niet veel terecht (weinig beenruimte, warm en rumoerig). De volgende dag 12.00 uur –plaastelijke tijd- werden we gewekt met alweer de geur van warm eten.

Om 14.45 uur landden we op Bangkok airport waar we na de paspoortcontrole door 3 busjes werden opgehaald en in 1 uur tijd naar het Trang hotel in Bangkok werden gebracht.

Na ons opgefrist te hebben zijn we de buurt gaan verkennen en hebben we ons eerste Singha biertje gedronken.

De eerste indruk van Bangkok is overweldigend.

De warmte, de vochtigheid, de enorme drukte en stank van het verkeer.

Maar ook kraampjes waar allerlei etenswaren verkocht worden. Het schijnt dat je hier rustig op straat kunt eten, maar je moet dat dan wel doen bij kraampjes waar ze eten klaar maken waar je bij staat of waar heel veel mensen al zitten te eten en niet bij zo'n

karretje dat door de straten heen rijdt en waar het eten wordt warm gehouden.

We zijn de eerste avond met de hele groep ergens in een zijstraat gaan eten. In zomaar een tentje. Vooraf Thom Yam soep en daarna een prutje. We waren in totaal dus voor 10 man 4900 bath kwijt. (100 bath is € 2,25)

Daarna naar de beroemde backpackersstreet Khou San Road gegaan waar het een drukte van jewelste was.

We hebben daar in een barretje wat gedronken. Thea en ik hebben gelijk de gelegenheid aangegrepen om een e-mail naar het thuisfront te sturen.

Daarna een flesje Thaise whisky gekocht voor 80 bath bij een klein eettentje met een heel vriendelijk mannetje (later bekend als "onze Chinees") aan wie we beloofden de volgende dag terug te komen om te komen eten. Toen naar bed na een toch wel een dag met veel indrukken.

Dag 3 zondag 21 december 2003

Om 7.30 uur werden we gewekt door de wekker. Heerlijk ontbeten. Om 9.00 uur zouden we vertrekken voor een klong tour door de klongs (kanalen van Bangkok) met een longtail boot. De longtail boot dankt zijn naam aan het feit dat de schroef via een lange as in het water ligt. Men kan deze makkelijk uit het water lichten om over waterplanten en dergelijke te kunnen varen. De boten halen een behoorlijke snelheid, wat het geheel tot een spectaculaire gebeurtenis maakt.

Je kunt op deze wijze een groot gedeelte van Bangkok vanaf de waterkant bekijken.

Langs de klongs is veel groen te zien. Voor het eerst kunnen we ook *zien* dat we ons in een tropisch land bevinden. Veel huizen langs de klongs zijn opgebouwd uit bamboe. Het ongeverfde hout doet armoedig aan, doch de grote schotelantennes die je hier en daar bij de huizen ziet staan doen vermoeden dat het met de armoede wel meevalt. Ook andere bouwstijlen komen voor, maar hout blijft favoriet als bouw materiaal.

De mensen die langs de klongs leven maken er ook volop gebruik van. Je kunt je er in baden, je kleding er in wassen, en de afwas er in doen.

Het wachten was echter op onze reisleader Chris die zich verslapen had.

De reisgids Nouk een Thaise vrouw was echter wel aanwezig. Dus we zijn om 9.30 uur toch maar weg gegaan.

Eerst een stuk gelopen naar de boot en een half uurtje gevaren over de Chao Praya rivier. Tussen de huizen bevinden de nodige *wats* (tempels). Tempels zijn belangrijk voor de boeddhist als symbool van verering. Een tempel kan door het volk zijn gefinancierd, of door de regering. Tempels die door het volk zijn gefinancierd zijn openbaar. Ze zijn te herkennen aan de kleine tempeltjes die buiten de eigenlijke tempel gebouwd zijn. Als hierin één steen ligt, dan is de tempel door het volk gefinancierd, bij twee door de koning.

We hebben een tempel bezocht compleet met een crematorium waar net een monnik werd beëdigd. Daarna in een speedboot voor vier personen. (Aad verloor zijn petje en dus moest de speedboot keren)

We hebben in een klein tentje de lunch gebruikt. Keuze tussen rijst en noedels wat heerlijk smaakte.

Toen weer met een speedboot naar de Rama VIII bridge waar we uitgestapt zijn en over een markt hebben gelopen.

De groep ging hier uiteen en wij hebben met zijn vieren een tuk-tuk aangehouden en over de prijs onderhandeld. Voor 50 bath konden we allemaal in een tuk-tuk richting China Town.

In Chinatown vind je vele "garagebox bedrijfjes". Een hele straat lijkt te bestaan uit een groot aantal bedrijfjes die dezelfde ambacht uitoefenen vanuit een winkel die nog het meest wegheeft van een garagebox. In een van de straten lijkt iedereen bezig oud ijzer te recyclen. Oude auto's worden uit elkaar gesloopt en op onderdelen gesorteerd.

Over arbeidsomstandigheden maakt men zich niet druk. Er wordt rustig een slijptol gehanteerd zonder enige bescherming voor de ogen. Specialisme is troef hier in Chinatown. Wat dacht u van een winkel die alleen ladders verkoopt? Ook zijn er hele straten waar men alleen gouden sierraden verkoopt.

Dat hebben we niet gekocht maar wel polo's voor de mannen en leren riemen voor de jongens. We hebben bij "onze Chinees" Chinees fondue gegeten. We kregen na afloop van de maaltijd een gigantische rekening voor de maaltijd van 4 personen compleet twee flesjes rum en vier cola en twee bier van 350 bath.

's-Avonds met 6 tuk tuks naar het Asia hotel waar het Calypso cabaret wordt gehouden. Dit is de plek in Bangkok waar travestietenshow worden opgevoerd.

Aardig om te zien maar niet meer dan dat. Er gaat natuurlijk een hele wereld van tragedie achter de glamour van het optreden.

Eerst waren we van plan om nog naar de wijk Patpong te gaan (de uitgaanswijk van Bangkok) maar het werd te laat en we hadden tenslotte een hele drukke dag achter de rug en we moesten nog de tassen inpakken want de volgende dag ging de reis weer verder. Om 1.15 uur lagen we in bed.

Dag 4 maandag 22 december 2003

Om 5.15 uur ging de wekker. Om 6 uur was het verzamelen voor de fietstocht Dit lijkt heel vroeg maar je moet als je nog een beetje in een aangename temperatuur wil fietsen toch redelijk vroeg starten.

Voor het gemak hebben we een taxi genomen naar het Asia hotel .

Taxi's zijn niet duur in Thailand. In principe hebben ze allemaal een taximeter, maar zorg er wel voor dat de chauffeur de meter aanzet. Anders moet u achteraf onderhandelen over de prijs. Een ritje in Bangkok kost meestal nog geen 100 bah.

Na 45 minuten met de taxi (15 km afgelegd dat 100 bath kostte – waar praat je dan over) kwamen we precies op tijd aan bij het Asia hotel voor het praatje van Michiel Hoes de organisator van de fietstochtjes in Thailand.

Ook de gids Wizzle (klonk als) samen met mister ED.

We kregen allemaal een fiets en het advies was LINKS blijven rijden. Dit is als je altijd gewend bent om altijd rechts te rijden in het begin best moeilijk.

We hadden een alternatieve route door de achterbuurten en stegen van Bangkok. Een korte tussenstop bij een brandweer tuk-tuk en een fietsenmaker die mijn fiets geheel ten onrechte ging voorzien van nieuwe remblokken. Ook deelde mister Ed bananen en water uit.

Om bij de voormalige plantages te komen waar we door "de natuur" zouden fietsen moesten we de pont nemen. Een heel gedoe maar wel leuk.

Fietsen op de boot, wij op de boot, naar de overkant, wij van de boot, fietsen van de boot. Het 'parcours' waren behoorlijk tricky smalle paden met haakse bochten met als ondergrond vies stilstaand water. Het was erg lastig om de route te nemen zonder te vallen.

Onderweg was er een stop waar het verlate ontbijt werd genuttigd.

Een soort van mihoen met inktvis, lente-uitjes, taugé en dat alles geroerbakt door Klóng en haar moeder. Na het eten de terugtocht.

Tegen een uur of twaalf weer terug in het hotel. Het was de bedoeling om het Koninklijk Paleis te gaan bezoeken maar daar was te weinig tijd voor. Dit sloot op zondag zijn poorten al om half vier.

Toen maar een taxi genomen naar het Pantip Plaza. Dit is een computerwarenhuis van 5 verdiepingen. Niet alleen het aanbod maar ook de prijzen vielen zwaar tegen. Alleen het restaurant was goed en goedkoop. Met zijn vieren heerlijk gegeten voor 160 bath.

Met een taxi weer terug naar het hotel voor 100 bath.

Om 18.00 werden we door drie busjes opgepikt die ons naar het station brachten voor de nachttrein naar Chiang Mai waar we gereserveerde slaappleatsen hebben en die keurig op tijd om 19.40 uur vertrok.

Dit was een hele belevenis. Na een briefing van Chris en de nodige cola tikkies zijn we gaan slapen in de inmiddels keurig opgemaakte bedjes.

Dag 5 dinsdag 23 december 2003

Het was de bedoeling dat we om 7.00 uur zouden aankomen in Chiang Mai. Maar er bleek die nacht enige oponthoud te zijn geweest tijdens de spoorwisseling zodat we uiteindelijk om 10.30 uur aankwamen.

We sliepen in het Chiang Mai Gate hotel. 's-middags was er een briefing over de a.s trekking van 4 dagen die we zouden gaan doen en we maakten kennis met Sonny die onze gids zou zijn. We konden ook opgeven of we drager wilden hebben voor de bagage tijdens de trekking. We hebben dat natuurlijk niet gedaan. Achteraf hadden we alleen spijt dat we veel te veel bagage hadden meegenomen.

De rest van de dag waren we vrij die we besteed hebben aan een bezoek aan de Doi Suteph een van de mooiste tempels in de omgeving van Chiang Mai.

Ook hebben we voor 20 bath per uur de laatste nieuwtjes uitgewisseld per e-mail.

En bij Cross Road een bar/restaurant die door een Nederlander wordt gerund heerlijke cappuccino gedronken.

's-Avonds naar de Night Market geweest waar we een zijden shirt en een polo voor Duco hebben gekocht voor 300 bath. Om 1.30 (veel te laat dus) lagen we in bed.

Dag 6 woensdag 24 december 2003

We zijn de trektocht gestart door om 8.30 uur te vertrekken vanaf het Chiang Mai Gate hotel met twee song taus. Dit zijn kleine pick-up trucks.

Onderweg zijn we bij een kleine markt gestopt waar we de laatste inkopen hebben gedaan voor we aan de trekking zouden beginnen. We werden toen we uitstapten overspoeld door vrouwtjes die allerlei handgemaakte artikelen wilden verkopen.

We hebben een paar stoffen kokertjes gekocht waar een halve liter waterfles in paste die je dan gemakkelijk over de schouder mee kon dragen voor 100 bath.

Dit bleek de aankoop van de vakantie te zijn geweest.

Het begin van de trekking was aan de poort van het National Park om 14.30 uur.

Het was warm en lastig te lopen omdat je moest wennen aan de bagage die mee moest dragen. Dit bleek veel te veel te zijn.

We liepen over smalle paadjes door een sterk afwisselend heuvellandschap met bamboebossen, olifantengras, jungle, rijstvelden die wel leeg waren en katoen- en tabakplantages.

We zouden verschillende volkeren ontmoeten zoals de Karen en de Lisu allen met hun eigen cultuur, kleding en tradities. We zouden slapen op bamboevloeren in huizen op palen, waaronder vaak varkens lopen te knorren. De Thaise gids zou die dagen ook onze kok zijn. Hij kon ons ook heel veel vertellen over de levenswijze van de bergvolken.

In het eerste dorp Hoi Dam Sang kwamen we om 16.00 uur aan. In het dorp woonden 143 families die bestonden uit 600 personen.

Het eerste wat we zagen van het dorp was een grote schotelantenne en auto's en brommers.

Ook zat er een vrouwtje op een trap Singer naaimachine te werken die niet op of om keek.

Het viel zwaar tegen. We hadden heel iets anders verwacht. We hebben ook geen een dorping ontmoet zodat we de indruk kregen dat het allemaal voor de toeristen was opgezet.

We sliepen allemaal samen in een grote verlaten kippenschuur (dus niks hutten op palen en niks knorrende varkens maar wel hanen die de hele nacht door kraaiden en honden die allemaal te gelijk begonnen te blaffen en dat de hele nacht hebben volgehouden)

Maar de sfeer was perfect.

Alleen al allemaal tezamen het bed opmaken en de klamboe ophangen was een unieke ervaring.

De gidsen hadden intussen het eten klaargemaakt en na het eten hebben we met de door Andrew meegebrachte whisky en de kerstkransjes van Willy gezellig zitten kletsen en kerstliedjes gezonden. Het was tenslotte Kerstavond.

Dag 7 donderdag 25 december 2003

We waren op die 1ste kerstdag vroeg op na een bijna slapeloze nacht als gevolg van het gesnurk geblaf en het gekraai.

Dus maar genoten van de zon en het ontbijt en om 9.00 uur zijn we vertrokken voor de tweede trekking dag.

Onderweg zijn we gestopt bij een mooie waterval en hebben we de lunch gebruikt in een verlaten hut waar we de paar uur durende lunchpauze hebben benut om wat te rusten.

Om 15.30 uur kwamen we aan in het Karen dorp Metjong waar de ontvangst een wereld van verschil was met die van de vorige dag. Hele vriendelijke mensen veel kinderen die naar je toe kwamen.

Hier in dit dorp hebben we dan ook het speelgoed en de kleine cadeautjes uitgedeeld die we standaard bij ons hebben als we op reis gaan.

Er werd gezegd dat er 's-avonds een ceremonie zou plaats vinden en dat de koks daar alvast een kip voor aan het slachten waren.

Niet wetende dat het voor ons de avond van onze reis zou worden omdat de ceremonie waar over werd gesproken "ons Thais huwelijk" zou zijn.

Sonny de gids had doorgekregen dat er een bruidspaar was in het reisgezelschap en omdat ze niet bij het trouwen in Nederland waren geweest wilden ze de ceremonie in Thailand over doen maar dan wel op geheel Thaise wijze.

Het was ontzettend leuk compleet met bruidskleding, bruidsboekje dat bestond uit een doorgesnede bamboestam gevuld met bloemen die uit de jungle waren gehaald, gasten (het hele dorp was aanwezig) een dorpsoudste die ons in de echt verbond onder muzikale begeleiding van een paar dorpsjongens met zang en gitaar . We werden door middel van een koordje die om de polsen werd gedraaid en die we drie weken moesten laten zitten aan elkaar gesmeed.

Ook moesten we elkaar te eten geven met de kip die 's-middags ritueel was geslacht.

Na de huwelijksvoltrekking hebben we alle kinderen uit het dorp getrakteerd op lekkere hapjes en een snoepjes die ook door de koks waren gemaakt. Ook werden we door iedereen gefeliciteerd en werden we toegezongen.

Een unieke ervaring die we ons leven niet meer zullen vergeten.

's- Avonds was er in het dorp ook de Kerstviering in de kerk. Het was een dorp waar mensen van de Karenstam leven en die in tegenstelling tot de meeste bewoners van Thailand die het Boedistische geloof aanhangen Katholiek zijn.

We hebben met de groep drie kerstliedjes gezonden dat zeer op prijs werd gesteld en ook de meisjes en vrouwen in het dorp hebben liedjes gezongen.

Wij mochten als bruidspaar in de bruidssuite slapen . Dit was een door een gordijn afgesloten gedeelte van de keuken waar normaal de koks sliepen. Maar we waren beter af geweest als we bij de groep in de schuur hadden kunnen slapen. Want er werd in de keuken dag en nacht een vuurtje gestookt en de rook trok naar boven recht onze bruidssuite in zodat we de volgende dag met dikke ogen opstonden.

Dag 8 vrijdag 26 december 2003

De volgende dag zijn we om 9.00 uur weer vertrokken nadat ik eerst in het dorp wat foto's heb gemaakt en Duco wat heeft gefilmd. Bij daglicht zie je pas echt in wat voor armoede de mensen moeten leven. Je moet er toch niet aan denken hoe het er aan toe zal zijn in de regenperiode.

We hebben gelopen tot ongeveer 12 uur. Tot we bij het punt aankwamen waar we de tocht op de rug van een olifant zouden voorzetten.

De olifanten zouden om 13.00 uur arriveren en ze waren er ruim op tijd , iets wat we gedurende heel de reis als een positief punt hebben ervaren. De stiptheid waarop alles is geregeld.

We waren nog aan de noedelsoep bezig toen ze een voor een aan kwamen waggelen.

Er waren heel wat bananenschillen aanwezig die ze gulzig naar binnen werkten.

Je zat met zijn tweeën in een bakje allebei aan een kant met een goed uitzicht op de omgeving. Andrew zat op de kop van onze olifant en dat viel toch wel een beetje tegen Hij had vooral bij het naar beneden lopen een beetje moeite om zijn evenwicht te bewaren en moesten wij hem toch een beetje vasthouden..

Maar we kwamen na 1½ uur heelhuids aan in het olifantendorp waar de verkoopsters met armbandjes al weer klaar stonden om hun waar te slijten.

En het was deze keer wel heel goedkoop. We hebben dan ook heel wat armbandjes gekocht waaronder een hele mooie voor Duco (hij bleek achteraf van zilver te zijn)

En dat voor 50 bath per stuk.

Na het eten kregen wij als bruidspaar weer de bruidssuite toegewezen die deze keer een stukje gerieflijker was dan het stookhok van de huwelijksnacht.

Ook Aad en Thea kregen een aparte hut toegewezen.

We zijn die avond redelijk vroeg naar bed gegaan. Maar de rest van de groep heeft een paar uur al liedjeszingend doorgebracht bij een knappend kampvuurtje.

Dag 9 zaterdag 27 december 2003

De volgende dag zijn we om negen uur vertrokken voor de laatste dagtocht van de jungleroute. Deze keer niks te wandelen of te zitten op een olifant. Maar we gingen het laatste stukje afleggen op een bamboe vlot die ze ter plekke hadden gemaakt. Dat doen ze heel snel en handig

Gewoon een aantal lange bamboestokken samengebonden met slierten bamboestengel en er bovenop een van korte bamboestokken gemaakte wigwam waarop de tassen werden gehangen.

Eerst hadden we er niet zo veel vertrouwen in maar toen we er op stonden werd heel snel duidelijk dat het behoorlijk stabiel was.

Per vlot ongeveer 6 mensen en een gids die de rivier op en top kende. Iedereen kreeg een stok in de handen om samen en op aanwijzingen van de gids afwisselend rechts en links de rotsblokken ontwijkend de rivier af te drijven.

De rivier was tamelijk rustig ook vanwege de lage waterstand en het rustige weer. Je moet er toch niet aan denken om deze tocht te doen met sterke stroming.

Een keer konden we niet voorkomen dat we vast kwamen te zitten op een rotspartij maar met vereende krachten zijn we toch weer losgekomen.

Het vlot waar Sonny de leiding over had kwam ook vast te zitten. Toen Sonny in het water stapte om het vlot vrij te duwen kwam hij klem te zitten met zijn been tussen het vlot en een steen. Gelukkig bleef het bij een schaafwond.

Maar we zijn allemaal heelhuids op het eindpunt aangekomen waar een warme lunch op ons stond te wachten. En dat feit (dat de lunch als klaar was) heeft bij een aantal mensen toch de nodige buikkrampen tot gevolg gehad.

Vanaf dat punt zijn we met song thaews terug gereden naar Chiang Mai naar het Chiang Mai Gate hotel waar we na een heerlijke douche op weg gingen naar de massage die al een aantal dagen ervoor besproken was en waar we ons ontzettend op hadden verheugd.

Dat ging dus niet door want er was iets mis met de organisatie van het massagehuis.

Ze hadden wel voor vier personen een afspraak gemaakt en de 500 bath vooruitbetaling in ontvangst genomen maar vervolgens niet in het afsprakenboek genoteerd.

Gelukkig vond ik na lang zoeken het bonnetje zodat we de aanbetaling terug kregen en we hebben er op de Night Market maar heerlijke garnalen van gegeten.

Grote garnalen met garnalenrijst compleet met whisky cola voor 800 bath.

Geen massage maar wel horloges scoren.

Duco een "Rado" voor 700 bath.

Ria een" Rado" voor 400 bath (na tussenkomst van Thea omdat het bandje van de 700 bath kostende horloge kapot was en ze geen damesmodel meer in voorraad hadden. Thea had echter bij een ander kraampje hetzelfde horloge gescoord voor 400 bath.

Dus voor haar "vrienden" ook). En een" Rolex" voor 400 bath.

Duco heeft nog een grote Lowe Opta tas gekocht op wieltjes met losse rugtassen erop voor 1300 bath. En voor de meiden 5 pakketten placemats voor 1000 bath.

Overladen kwamen we in het hotel aan waar we toch wel vermoeid het bed in doken.

Dag 10 zondag 28 december 2003

Heerlijk uitgeslapen en een ontbijtbuffet in het hotel genomen voor 120 bath p.p.

Daarna heerlijke cappuccino gedronken bij Cross Road (de al eerder genoemde tent die door Nederlanders wordt gerund.

We hebben er ook een klamboe gekocht voor 150 bath. wat gewoon heel goedkoop is en je weet daar vallen wij voor.

Na de koffie een song thaew aangehouden die ons naar de handarbeiderswijk bracht 18 km. gelegen buiten Chiang Mai.

Wat hebben we er bezocht:

1. De parasollenfabriek waar we een klein parasolletje (169 bath) hebben gekocht en verschillende tassen hebben laten beschilderen voor een footje van 60 bath per stuk.
2. De zilverfabriek waar we mooie trouwringen hadden willen kopen maar de maat van Duco zat er niet bij. Zelfs geen mooie armband voor hem.
3. In de jadefabriek die we eigenlijk binnengingen omdat Aad dat wel wilde zien heeft Duco een setje prachtige ringen gekocht als huwelijksgeschenk. Het was een promotieset die aanvankelijke 14000 bath moest opbrengen maar waar we 50% korting op kregen.

En omdat ook Thea een setje kocht kregen we een extra korting zodat de uiteindelijke prijs 6000 bath was.

We hadden natuurlijk niet zoveel geld bij ons en ook geen visa kaarten. Dat was totaal geen bezwaar. Het geheel werd gewoon 's-avonds in het hotel afgeleverd compleet met certificaten.

De chauffeur van de song thaew had al die tijd buiten staan wachten (1½ uur) en bracht ons ook nog terug (weer 18 km.) voor de lieve som van 150 bath. Ongelooflijk goedkoop dus. We hebben de was weer opgehaald die we de dag ervoor hadden afgegeven. 4 ½ kilo wasgoed gewassen en gestreken voor 130 bath. (nog geen 3 euro)

's-avonds naar een bazaar geweest die gehouden werd ter ere van de inwijding van 100 monniken. Het was een grote braderie met honderden eettentjes waar alle eetwaar 10 bath per stuk kostte. Dus dat werd weer smikkelen en smullen voor weinig.

Wel hadden we op het laatst een paar tax-poten. Maar daar was ook weer wat op verzonnen. Er waren een aantal kraampjes waar je voor 49 bath per half uur je voeten kon laten masseren. We hebben dat voor 100 bath een uur laten doen.

Terug in het hotel de tassen inpakken voor het vertrek de volgende ochtend.

We hebben nu 4 tassen in plaats van 2.

Dag 11 maandag 29 december 2003

8.00 ontbijt 8.30 vertrek met kleine personenbusjes naar Pitsanoluk. Onderweg hebben we een olifantenziekenhuis bezocht.

We zagen o.a. een olifantenjong dat met z'n achterlijf in een soort hangmat hing omdat hij zijn achterpoten tijdelijk niet mocht gebruiken en een moederolifant die een keizersnede had ondergaan.

Hierna gingen we op weg naar de volgende tussenstop nl Sokuthai de vroegere hoofdstad van Siam (Thailand). Daar hebben we na een heerlijke lunch, per gehuurde fiets een aantal ruinetempelcomplexen bezocht.

Het is een heel mooi park met veel bloemen en bomen en uiteraard veel oude tempels. Niet van goud deze keer maar van steen. Vinden wij ook veel mooier. Vooral de What Jai (olifantentempel) was indrukwekkend.

Gisteravond naar het food festival geweest. Dat is hier altijd tussen Kerst en Oud en Nieuw. Het is een en al eettent met de meest exclusieve gerechten. Van gebakken maaien kakkerlakken, schorpioenen en torren tot en met kip eend vis. Nu noem het maar op.

We hebben dingen gegeten waar we niet van willen weten hoe het heet maar lekker dat het was. Wel opgelet dat het klaar werd gemaakt waar we bij stonden Dus geen gevaar voor de gezondheid.

De mensen zijn opvallend vriendelijk en netjes. B.v. bij dat eet festival ligt er geen enkel papiertje op de grond. Er lopen toch een paar duizend mensen te eten en te drinken. Daar kunnen ze in Nederland een voorbeeld aan nemen. Ria heeft ook nog meegedaan aan een "hoger/lager spel" en daarmee o.a. een T-shirt gewonnen. Hierna gaan we terug naar het Hotel.

Dag 12 dinsdag 30 december 2003.

We hebben een vrije ochtend tot 14.00 uur. We gaan met een fietstaxi Phitsanulok in op zoek naar een internet café om weer een bericht naar het thuisfront te sturen.

Aan het begin van de middag nemen we de trein naar Bangkok, waar we om 20.30 uur aankomen en weer overnachten in het ons bekende hotel Trang.

's- Avonds gaan we bijna met de hele groep naar de ons bekende "chinees" . Hij onthaalde ons of we oude bekenden waren.

Dag 13 woensdag 31 december 2003.

We staan weer vroeg op om at te reizen naar Kanchanaburi. Alle bagage gaat mee want we komen hier niet meer terug. Onderweg bezoeken we de Flooting Market en stappen hiervoor over op een Logtailboot..(De motor voor zo'n boot komt meestal uit een grote vrachtwagen). De bagage blijft achter in de busjes.

Ondanks het feit dat het wel lijkt of alle toeristen hier zijn samengekomen is het een geweldig kleuren spektakel. Het wemelt er van de bootjes met kleurige verkoopsters die handig overal tussendoor varen. Aan de kant staat het vol met kraampjes. Een en al commercie, maar we hadden het niet willen missen.

De busjes waren over de weg naar de markt gegaan om ons weer op te halen op weg naar Kanchanaburi waar we sliepen in drijvende bungalows aan de River Kwai. Hier kregen we weer een gids "Ludy" met wie we nog een oorlogsbegraafplaats bezochten waar veel slachtoffers lagen die waren gestorven tijdens hun werkzaamheden aan de Birma spoorlijn. Hierna bezochten we ook nog het Jeath museum waar je een zeer goede indruk kreeg van de omstandigheden waaronder de krijgsgevangenen moesten leven tijdens hun werk aan de Birma spoorlijn. Je ziet zeer indringend hoe het daar is toegegaan, maar je trachten te verplaatsen in deze situatie is niet mogelijk. Dit alles deden we met een Longtail boot die ons via de River Kwai in razende vaar overal heenbracht.

Over de Kwai varen ook veel party boten waarop grote gezelschappen al feestvierend met harde muziek tot 's-avonds laat over de rivier varen tot grote ergernis van de bevolking. Maar het brengt wel geld in het laatje.

Daarna naar "de Bridge" al om bekend van de betreffende film, waar het zo druk was, vooral Japanners, dat je in een lange rij over de brug moest. Het was bovendien niet eens de echte brug want die was er niet meer. Deze was van beton en staal waarvan het staal afkomstig was uit het voormalige Ned. Indie. Onbegrijpelijk dat zoveel mensen naar een stuk namaak, was het nog maar namaak want deze brug was niet van hout, komen kijken. Maar ja, wij waren er ook. We wisten dat in het plaatsje zelf ook nog een Japans museum was. We zijn daar heengegaan en daar lag nog wel een authentiek stukje brug met een stukje spoorlijn.

We hebben verder nog wat inkopen gedaan omdat we op oudejaarsavond de groep wilde trakteren i.v.m. ons Thaise huwelijksfeest.

De avond was erg gezellig mede omdat Chris veel muziek toppers in zijn laptop had opgeslagen.

Dag 14 en 15 donderdag en vrijdag 1 en 2 januari 2004

Vandaag bezochten we de Erawan Falls National Park . De watervallen liggen in een groene, jungleachtige omgeving en bestaan uit 7 terrassen met watervallen. Het was een beklimming van 20 m. tot 1550 m.

Er mocht vanaf het derde niveau geen plastic flessen meer worden meegenomen, tenzij je deze liet registreren en per fles 10 bath betaalde. Dit geld kreeg je weer terug bij het verlaten van het park als je je plastic fles weer kon laten zien. Een perfect systeem.

Op de terugweg naar Kanchanaburi (twee uur en een kwartier voor 16 Bath) nemen we de beroemde trein die de Bridge over de River Kwai passeert, en die voor een deel rijdt over rails die rusten op metershoge boomstammen. Je staat versteld als je bedenkt onder welke erbarmelijke omstandigheden (de beruchte Birma spoorlijn) ooit is aangelegd. Halverwege stopte de trein en werd de locomotief ontkoppeld. Dit gebeurde ook met de trein uit de tegenovergestelde richting. Er werd dus van locomotief en bemanning gewisseld.

's-Middags vertrekken we per trein naar Nakhon Pathom, een stadje dat wemelt van de fruit- en eetstalletjes en vooral bekend is om de grootste chedi (een boeddhistisch heiligdom) van Azië. In een van die stalletjes vlak bij het station hebben we weer heerlijk gegeten. Overigens blijft het altijd spannend om op straat bij een stalletje te gaan eten. Eigenlijk wordt er altijd voor gewaarschuwd om het niet te doen. In zijn algemeenheid is dat natuurlijk wel waar, maar als je goed oplet en ziet wat er gekookt en gebakken wordt en je ziet ook dat er al veel mensen zitten te eten dan kun je de gok wel wagen. Maar het blijft uitkijken. Frappant is wel dat als je eenmaal aan het eten bent en je collega reisgenoten zien je zitten, dat ze dan ook snel aanschuiven.

's-Avonds gaan we per trein naar Surat Thani. (660 km) We hebben weer gereserveerde slaappleatsen. Op het station geeft Chris aanwijzingen waar we ons moeten opstellen via de speakers van de stationschef. Het instappen ging wat chaotisch want we hadden maar 3 minuten de tijd en dat met alle bagage. Maar we leren snel, twee man naar binnen en die doen de ramen open en via de ramen gaat alle bagage razendsnel naar binnen. Als de trein rijdt zoekt iedereen z'n bagage wel weer op.

Dag 16 zaterdag 3 januari 2004

Om 6.15 uur kwamen we aan in Surat Thanie. Na een gezamenlijk ontbijt stappen we zonder bagage (alleen een dagrugzak voor 2 dagen) weer in busjes die ons naar Chiaw Lan Lake brengen dat ligt in het Nationale Park Khao Sok een van de mooiste natuurparken van Thailand en vandaar per boot naar onze drijvende rivierbungalows van bamboe. Het waren hele simpele hutten maar wel heel idyllisch gelegen aan het meer. Het water was heerlijk om te zwemmen. 's-middags hebben we nog een boottocht gemaakt over het meer met de bedoeling om neushoornvogels en apen te zien. Maar er was niks te beleven. Het diner was echt voortreffelijk en bestond uit vis Giant Gourami en kip kerrie, groente en kippenbouillon. Om tien uur ging het licht uit en werd voor elke hut een petroleumlamp gezet. We sliepen op een kleedje op de bamboevloer. Als je de pech had er 's-nachts uit te moeten, dan moest je over een drijvende plankier langs alle hutjes en een stukje de wal op. Overdag moest je al oppassen laat staan in het donker. Velen deden dat dus niet. Hoe ze het wel deden weet ik niet.

Dag 17 zondag 4 januari 2004.

Vandaag weer vroeg op en werden we met de boot naar een plek gebracht om een jungle tocht te maken naar het topje van een berg. Hier hoorde je ook dat echte jungle geluid, waarschijnlijk van krekels, dat je ook wel eens in films hoort waarbij mensen in de jungle zijn verdwaald, geen drinken en eten meer hebben en tenslotte helemaal gek worden van dat geluid. We konden ons dat heel goed voorstellen.

Het laatste stukje was echt klauteren op handen en voeten en achteraf bezien niet helemaal verantwoord. Zeker als je je realiseert dat naar beneden op zo'n moeilijk gedeelte gevaarlijker is dan naar boven. Niet iedereen heeft dan ook dat laatste stukje genomen. Maar iedereen is weer compleet naar beneden gekomen.

Terug bij de boot stond er een lunch voor ons klaar en zijn we via een klein vissersdorpje weer terug gegaan naar onze waterbungalows. 's-middags heerlijk relax en 's-avonds na weer een heerlijke maaltijd vroeg naar bed.

Dag 18 en 19 maandag en dinsdag 5 en 6 januari 2004.

We blijven in het Nationaal Park maar vertrekken naar een andere locatie. We verblijven 2 dagen in het Top Tree River Huts. Het zijn hutten die gebouwd zijn in de bomen. We hebben geen programma. De mannen hebben hun haar laten knippen door een knappe Thaise en ons allen laten masseren door jammer genoeg wat minder knappe Thaise.

Ondanks de jungle geluiden vielen we de eerste nacht snel in slaap maar Duco werd midden in de nacht wakker door wat gekriebel aan zijn lijf. Het bleek dat een heel leger mieren via het raam en over het bed, dus over Duco, ergens heen op weg waren.

Nadat we het raam met citronella hadden besprenkeld waren de mieren snel verdwenen.

Dag 20 en 21 woensdag en donderdag 7 en 8 januari 2004.

In de loop van de morgen laten we het natuurpark achter ons om een rustige baai op te zoeken in het zuidelijk gelegen eiland Koh Raya. Vanuit Phuket worden we per boot naar de bungalows op het eiland gebracht. We kunnen onze dagen zelf indelen. Wandelen, strand, snorkelen. Ook hier hadden wij weer last van kleine vliegende beestjes. Achter het huisje bleek een muggennest te zitten die een doorgang hadden gevonden naar onze douche. Door de deur dicht te houden konden we het leed beperken, maar 's-morgens zaten er honderden muggen in de douche. Van het personeel hebben we toen een spuitbus gekregen. Deur op een kier en spuiten. Zeer effectief want na een tijdje lagen alle muggen voor dood op de grond. Wat er in zat weten we niet maar we hebben ons maar in zee afgespoeld.

Dag 22 en 23 vrijdag en zaterdag 9 en 10 januari 2004.

We varen weer met de boot naar Phuket. We kunnen hier nog wat winkelen en vertrekken dan met vlucht Phuket-Bangkok naar Amsterdam.

Al met al was het een bijzonder geslaagde vakantie samen met Aad en Thea. Thailand is een schitterend land, vriendelijke mensen en de reis was ook zeer verzorgd en begeleid door Sawadee. We hebben veel gezien en het was toch weer anders dan anders. Uiteraard wel georganiseerd, maar ook met veel vrijheid en vol afwisseling. De fietstocht door Bangkok, de tracking van 4 dagen, de beklimming van de watervallen en de tocht door de jungle waren hoogtepunten. Maar ook de volheid van de steden met de mensenmassa's maakte indruk. Er waren uitstapjes bij die best pittig waren, maar het gaf ook weer voldoening na het volbrengen ervan.